

Álhaikuk

A *haiku* klasszikus japán versforma, amelyet számos kötöttség jellemez, de elterjedése során általában két fő szabály maradt meg: három sorból, és összesen 17 szótagból áll (sorok szerinti megoszlása: 5:7:5). Eredetileg rendkívül tömör, több jelentésréteggel bíró, meditatív műfaj, amely európai, s így magyar térnyerése során is inkább az aforizmához (bölcseleti igazságot megfogalmazó rövid, szellemes mondás) vált hasonlatossá. Mivel magam a legszűkebben vett szerkezeti követelményeket is gyakran áthágom, ezeket az írásaimat „álhaikuknak” hívom. Az alábbiakban eddig megjelent kötetemből adok válogatást.

Kállay Kotász Zoltán

Adj a kevésből,
össz a sokból –
végy a végtelenből.

Váratlanul múlt el.
Nem is vette észre –
így ugyanúgy fájt.

Szeminfarktus. Fenn-
akadt pillantással csüng
túnt látványokon.

Elviszi időm,
hogy jobb időkre várok –
percnyi nyugtom sincs.

Mások
szokásainak
rabja vagyok.

Megfontolandó:
fontolgatás nélkül tán
jutnék valamire.

Gondolni se
merek rá, hogy mire
merhetnék még gondolni.

Ha megdobnak IQ-val,
dobj vissza
szeretettel.

Gondokban úszik
lelkem, s nem ázik el.
Kín-hatlan.

Ha nem érted,
megpróbálhatok másképpen
hallgatni róla.

Az utolsó szó
és az utolsó csend – oly
közel egymáshoz.

Várom, hogy a szeretet
törvénye felülírja
a halálét. Holtig.
(Csődgondnok-kötet)

Sárból építeni
Várat – csipetenként,
Fecskemód.

Vadrózsa a kert
Legszélén – élethosszig
Tartó mámorban.

Belelépsz, fejbe
Vág – gereblyéd is jelzi,
Rossz úton jársz.
(Térszene-kötet)

A fa zavaráról
is szólni kéne, melyhez
odaszögelték a testet.

A feszítésre
elmentek, a feltámadást
csak hírből hallották.

Téged tagadtunk meg
eleitől fogva –
tebenned bízunk már csak.

„Eladnám magam
egyetlen imáért,
mely hozzá vezet.”

Sírni, sírni, sírni –
csak így tudod
mosni arcodat.

Végül csak nevetünk –
végtelen
szégyenünkben.

Holdfénynél próbálsz
barnulni, hogy bírd majd
a Napot?

Virtuóz – bármit
eljátssz a csend
hangszerén.

Lélegzettől
eljutni lélekzetig.
Ezt próbálghatom.
(Félig szelídített istenek-kötet)

Félvállról veszi.
A másikon
viszi a keresztjét.
(Káosz tejszínhabbal-kötet)